

fordærver Folket. *Det* er Sandheden! I har ingen Samvittighed, og de ærligste af jer tilstaar, at de hader Gud.“

Doktoren rejste sig.

„Hør, Johannes, dette her maa høre op! Jeg er ikke kommen for at strides med dig. Men jeg undskylder dig. Du er opreven af Dagens Genvordigheder, og jeg maa vist hellere gaa. Jeg kommer igen imorgen. Saa haaber jeg, du er til at tale med. — Godnat, Johannes!“

Han rakte ham Haanden; men Præsten beholdt sin bag Ryggen.

„Jeg rækker ikke en Gudsforrægters Haanden!“

Det gav et Ryk i Doktoren. Han blev hvid i Ansigtet og stirrede paa Broderen med halvaaben Mund.

Hans Svar var en knaldende Lussing. Præsten tumlede tilbage, og før han kom til sig selv, var Broderen gaaet. Et Øjeblik efter kørte han ud af Gaarden.
